

Plenara C.C. al U.T.C.

In cursul zilei de sâmbătă s-au desfășurat lucrările plenei C.C. al U.T.C., la care au participat membrii și membrii supleanți ai C.C. al U.T.C., membrii Comisiilor centrale de revizii, primii secretari ai Comitetelor județene ale U.T.C., activiștii ai Comitetului Central al U.T.C.

La lucrările plenei au participat, de asemenea, reprezentanți ai unor organizații obștești, instituții centrale, ai presei, radioteleviziunii și editorilor.

Tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a prezentat informarea asupra stadiului îndeplinirii măsurilor stabilite prin hotărârea plenei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea muncii educative în rândul tineretului, a sarcinilor care au reieșit din Consfățuirea pe țară a Uniunii Tineretului Comunist. A fost, de asemenea, prezentată de către tovarășul Vasile Nicolciou, secretar al C.C. al U.T.C., o informare asupra pregătirilor de

legației U.T.C. care urmează să participe la Festivalul mondial al tineretului și studenților de la Sofia, și în legătură cu masa rotundă ce urmează să se organizeze în februarie 1969 în țara noastră, cu participare internațională, pe tema: „Tineretul și securitatea europeană”.

Pe marginea materialelor prezentate au luat cuvântul primii secretari ai Comitetelor județene U.T.C., activiștii, invitați.

Plenara a adoptat unele măsuri organizatorice, eliberând din Biroul C.C. al U.T.C. pe tovarășii Dan Marțian și Gall Ștefania, în legătură cu trecerea lor în alte munci.

Plenara a ales pe tovarășii Fejeș Iuliu și Dumitru Ghiorgheșan ca membri ai Biroului C.C. al U.T.C., iar pe tovarășul Traian Ștefănescu, ca membru supleant.

În încheierea lucrărilor plenei a luat cuvântul tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

VEȘTI DIN ORGANIZAȚIILE U. T. C.

FESTIVALUL TINERETULUI HUNEDOREAN

Hunedoara a cunoscut iarăși forțata specifică zilelor de sărbătoare. Pe ulițele întinse de jur, pe străzile largi și pe marile bulevarde s-a revărsat puhoi nesfârșit de oameni, care se îndreptau spre Piața Poștei, noua inimă a orașului. Simultan cu ei, în oraș se auzeau mii de tineri din întreaga județ Hunedorean, soli ai artei populare și ai sportului, care aveau aceeași țintă. Într-un punct colozal s-au unit înălțimile și s-au unit pășind alături. În fruntea lor mergeau caarele alegorice care simbolizau înfrământarea dintre sport și tinerete, profilul sferic al orașului, apoi steaguri și în

urma lor sportivii și artiștii amatori care au venit aici să dea o nouă strălucire cîntecului și jocului românesc, să preamărească tineretea înaripată și dragostea de viață. Demonstrația de pe magistrală a fost o veritabilă paradă a portului și obiceiurilor populare. Grupuri pe zone folclorice, peste 700 de tineri, îmbrăcați în costume naționale, au oferit privitorilor întreaga bogăție și originalitate a costumului românesc. Pădureni, mureseni, jieni, moșii, Feți Frumoși și ilene Cosinzene, au venit îmbrăcați așa cum au moștenit din bătrîni, cu cămăși albe de bumbac și înfiorate cusute cu fir de arnici în fața de seară de către fetele în care ardea dorul așteptării.

Inițiativa de la Hunedoara constituie închinarea și punctul final al unei ample acțiuni culturale-artistice și sportive denumită Festivalul tineretului hunedorean, inițiată de către comitetul județean al U.T.C. și desfășurată pe parcursul a nu mai puțin de 4 luni. Fiind organizată pe trei etape (comunale și pe zone folclorice și județene) ea a antrenat pe tinerii din fiecare comună și localitate urbană, căpătînd un larg caracter de masă. E suficient să arătăm că au participat aproape 500 de formații artistice de cele mai diverse profiluri din care fac parte peste 10.000 de artiști amatori, precum și un număr de 8.500 de sportivi, constituit în peste 340 de echipe. La cele 1100 de spectacole susținute de către formațiile artistice de la 15 aprilie încoace, data începerii festivalului, au participat zeci de mii de tineri

AL. BALGRĂDEAN
(Continuare în pag. a III-a)

Sărbătoarea Crișului

La Vadul Crișului există un loc unde se celebrează odinioară vama sării, eveniment ce atrăgea atenția din localitățile vecine și era urmat de petreceri organizate pe malul Crișului. Dacă vama a dispărut, oamenii au păstrat însă obiceiul de a se întâlni la începutul verii, la sărbătoarea Crișului. Repede din defileu, bucurându-se de frumusețea naturii, participând la petreceri cîmpenești. Mai nou, an de an, aici își dau întâlnire cele mai bune formații artistice din satele răsfățate pe valea Crișului Repede, însoțite bineînțeles de susținătorii lor, oameni de toate vîrstele, dar mai ales tineri.

Azi au fost prezentați sute de artiști amatori, veniți de la Brața, Lugoj, Aleni, Vad și Făgăraș, Păulești. Echipele de dansuri, printre care remarcăm pe cea din Uncaiuș și grupurile vocale din Făgăraș și Brața, solisti vocali și instrumentiști au prezentat în fața miiilor de spectatori, bogăția cîntecului și jocului bihorean. Nu a lipsit nici vestita ceramică albă de Vadul Crișului.

BEJAN CRĂCIUN

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST,

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5949

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 8 IULIE 1968

In drum spre tabără

Foto: C.CONSTANTIN

Oră de curs în „amfiteatrul”

Uzinei de pompe din București

Foto: AGERPRES

Tablouri în mișcare

IN SATELE DIN BĂRĂGAN, înecate de pulbere albicioasă a prafului, și pișcol, salcîmii de pe marginea drumului par în soarele nemilos niște fantome, fără de umbră, dar oțetarii nu dau altceva decît un miros ascuțit. Curțile, cadoave de flori și iarba, sînt puști; doar cîinii, cu limba atîrnînd de un cot, pîzesc, la umbra vară a gardului, vitele din stăule, sau ciuda puilor de curcă care plute într-una. Încolo, toată suflarea omenească e plecată la cîmp.

în jos, parcă străfulgerată și ea de fierbințeală. Văzute de sus, ecentual din avion, cîmpurile comunei Borcea se împart geometric, în pătrate, dreptunghiuri și paralelipedă colorate agricole: galben, arămie, cafeniu, verde. Văzute de jos și, mai ales,

„PRIMA ZI DE RECOLTARE a fost, ca todeauna, absolut memorabilă: lanul, cu grîul scund dar des, cînta ascuțit sub șuieratul unui cînt subțire. Oamenii, adunați în brigadă, erau cu suflatul la gură și cînd a pornit prima combină, mulți s-au

baerile primului sac. Și-au umplut pumnii cu boabele, le-au prefărat printre degete, le-au cîntărit dintr-o palmă în alta, au mestecat cîteva dintre ele, apoi au făcut un calcul rapid și au respirat ușurați: dacă tot va fi așa, înseamnă că stringem ceva și încă peste nădejdile noastre. Mărunție de secetă. Și unde mai pui, că bobul e mai „îmbrăcat” decît oricînd!

MIRIȘTEA SE ÎNTINDE LUCIOASĂ, UN COVOR STRĂLUCITOR cît vezi cu ochii, fără a fi măcar strîiat de pămîntul ce nici măcar nu se zărește sub spicele tăiate. Atît

VIORICA TĂNAȘESCU

(Continuare în pag. a II-a)

REPORTAJ DIN BĂRĂGAN

străbătute cu pictorul ori „docar” în trap — trapul căluzilor răbători, formele galbene sînt necuprinsul lamurilor de grîu, acum puține la număr, fiindcă au fost răsute de combina. La marginea miriștei, secretării, arși de soare, culcă ultimele fiți, cu legînd ultimele boabe arămii.

căfărat pe ea, iar ceilalți au urmat-o la pas pînă la capătul ogorului — președintele, inginerul, brigadierul, bărbuți cu fețe bronzate sub pălării asudate, femei învelite de bomale pînă sub ochi au desfăcut cu înfrigurare

curaru, vicepreședinte al Comitetului executiv al U.A.S.R. le reamintesc studenților de la Costinești că sînt numai o parte din cei 8.500 studenți care își vor petrece în acest an vacanța în taberele de la mare sau munte în timp ce alți 3.500 de studenți mai sensibili, probabil la emoțiile examenelor, se vor reface în stațiunile balneo-climaterice. „Dumneavoastră, a continuat vorbitorul, nu trebuie

IN PAG. 2

• ARTĂ INSPIRATĂ DE UN MARE EVENIMENT REVOLUȚIONAR
• PANTELIMON (un haiduc în secolul XX ?)

IN PAG. 3

• SPORT
(Relatări și comentarii de la principalele manifestări sportive).

Litoral

nr 9 1968

EDIȚIE ESTIVALĂ A „ȘCINTEII TINERETULUI”

De două zile, Phoebus Apollo zeul soarelui și al artelor a devenit capricios. Se ascunde după norii cenușii ai unui cer învadat de larma răgușită și umbrele lente ale pescărușilor neliniștiți.

Bate un vînt portivnic și din cînd în cînd eveniment nedort și neprevăzut, ploaia la mare. Soarele apare fantomatic pe la colțul unui nor pentru a dispărea aproape imediat învăluit în cefuri brune. Sistem în plină atmosferă de pastel alecsandrinian cînd „soarele rotund și palid, se ascunde printre nori / Ca un vis de tinerțe prînzîndu-se trezorului și totuși aici la Costinești, unde ne-am deplasat pentru a fi martorii deschiderii taberei studențești de vară am descoperit un microclimat aparte. În orașul vacanțelor vesele, la mare, tineretea nu este un vis, ci o certitudine. La temperatura ridicată a entuziasmu-

COSTINEȘTI pe coordonatele bunei dispoziții

lui și optimismului 1.000 de studenți și studențe din centre universitare ale țării au înălțat, pentru 12 zile, cartargul taberei, soarele la fel de luminos și nemuritor ca Phoebus, Apollo al tineretului. Momentul festivității s-a

încadrat și el în atmosfera veselă, camaraderescă și oarecum mualită, pe care o împărțită directorul taberei, inginerul Nicolae Țăranu din Iași, care vorbește cu aerul hitru al unui personaj din povestirile lui Creangă. Lia Pă-

să invidiași nici pe cei 11.000 de studenți care bădăresc cărările țării de la munte pînă

ATANASIE TOMA
V. CONSTANTINESCU
(Continuare în pag. a III-a)

FALSA PREMISĂ A UNEI CĂȘNICII

Am pe masă, în fața ochilor, o scrisoare. Un tânăr, Constantin Andrei, strungar la I.I.S. Tehnometal, ne cere sprijinul în rezolvarea unei probleme de familie. Cazul, așa cum ni-l prezintă el, deține toate datele unui conflict declanșat chiar cu „ajutorul” semnatarului. Căsătorit în urmă cu câteva luni cu o adolescentă cunoscută în timp-lător la Medgidia (o doamnă, cite victime a făcut povestea de amor dintre Tanta și Costel!) constată, destul de repede, că soția lui nu se poate acomoda cu nolle condiții de existență și la intervale aproape regulate părăsește domiciliul conjugal întorcîndu-se la părinți. „Pe stradă la mine — scrie Constantin Andrei — soția mea își căpătase deja numele de „El Fugitiv”, și oamenii aveau, poate, dreptate...”

Să derulăm, cu atenție și nuanțare, evenimentele. În primăvara anului 1967 sora lui Constantin, în vîrstă de 14 ani o cunoaște în tren pe Viorica Drăgulin, o fată de 18 ani, fiica primarului comunei Peștera. Fetele se împrietenesc, dar sora lui Constantin nu ține

de această amicizie să fie dezințersată și fără urmări. Fapt pentru care în luna iunie, cînd Viorica venise la Medgidia pentru a-și da examenul la liceu, în oraș sosește Constantin Andrei cu sora sa. Tinerii se plac și hotărăsc, într-o singură zi, să se căsătorească. Ce i-a atras unul spre celălalt, e greu de spus. Constantin nu-și dezvăluie precis identitatea; pentru Viorica el este student la o facultate din București. Întoarsă la Peștera, tînră primește scrisori de la el, cu promisiuni și declarații de dragoste. Părinții, binevoitori față de o prietenie care nu părea de rău augur, mai ales că nu cunoșteau amănuntele relațiilor celor doi, nu-și descom mal atent fiica. Și, în septembrie Viorica dispărea de acasă. Abia după două zile,

o telegramă din București îi anunță că fata lor, care nu împlinește încă 17 ani, s-a hotărît să se căsătorească cu Andrei Constantin. N-au fost deloc multumii de perspectivă, dar o dată „răpirea” săvîrșită, Viorica, nu se mai putea întoarce în sat decît căsătorită. Trebuia în acest fel, să fie plătit tributul de todeauna mentalității și prejudecăților satului. „Gura lumii” trebuia închisă cu acțiunile de căsătorie.

La București, în casa vîrților scrieri, pe strada Fumureni nr. 25, Viorica descoperă adevărata identitate a soțului ei, haină de împrumut menită s-o impresioneze, s-o cucerească. Totuși, căsătoria are loc, cursorii se cunosc între ei, începe un fel de tirg, cită dă unul, cită

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ARTĂ INSPIRATĂ DE UN MARE EVENIMENT REVOLUȚIONAR *)

O amplă expoziție comemorativă organizată în sălile Muzeului de artă al R. S. României reunește simbolice pe tema momentului revoluționar 1848, lucrări de epocă și lucrări contemporane. De o parte primele renaix, adesea pînă în detalii documentare, o epocă avîntată, aflată în pragul unor profunde înnoiri și oamenii care au făcut-o, de cealaltă parte întinmintele perspective contemporanității cu redimensionarea implicită a evenimentului, cu îmbogățirea și nuanțarea viziunii asupra lui. Această ultimă categorie de lucrări include alături de comentarii și un gest festiv, omagial. Desigur că cele mai cunoscute imagini ale revoluției, devenite un bun aproape clasic le datorăm pictorilor Rosenthal, Negulici și Iscovescu, care au trăit dramatic evenimentul. Ne gândim la „România revoluționară” și „România liberă” și căușele pe Cimpia Libertății” ale lui Rosenthal, la portretele lui Bălcescu, Cezar Bolliac și C. A. Rosetti de Negulici sau cele ale lui Avram Iancu sau Nicolae Solomon semnate de Barbu Iscovescu. În lucrările care fac apel direct la alegorie, la simbol din motive lesne de înțeles, ca și în cele de portretistică, imaginea plastică este animată de un patos civic, revoluționar, de transformarea unor mari evenimente sociale.

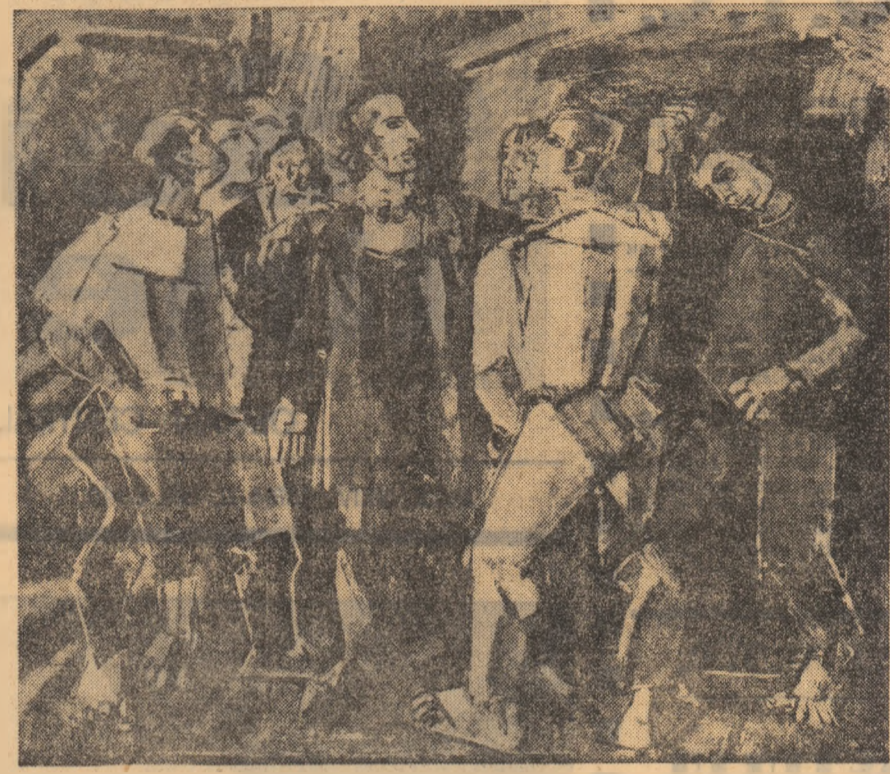
În școala inițiată de Asachi în Moldova, se învâță pentru prima oară în Principate „desenul figurilor și al zugrăvirii istorice în ulei”, se edita cu scopuri patriotice acele populare litografii cu subiecte istorice. Vorbind despre acest cititor, una dintre primele monografii ale acestei perioade afirma: „Pătruns de necesitatea deșteptării Românilor la conștiința de sine și la demnitatea națională, el a convins că arta poate fi un admirabil mijloc de entuziasmare a poporului, prin ilustrarea faptelor istorice și a eroilor neamului”. În acest climat spiritual chiar imaginile documentare ca aceea de într-un proiectat album al figurilor revoluționare, la vizat de Negulici și Iscovescu (la Brășov, după înfrîngerea revoluției), pentru care s-au realizat numai trei portrete (Bălcescu, Heliade-Rădulescu și Geo Bata Bencică), capătă o semnificație aparte, caracteristică. Într-o astfel de realizare dorințele de a realiza o lucrare de artă plastică, o puternică dorință de a transmite posterității figurile eroilor acelor incandescente întâmplări, de a

oferi o pildă veșnic vie de eroism și dăruire de sine. Viața acestor artiști n-a fost una liniștită, molcomă, hărăzită exclusiv creației plastice, ci s-a împletit viu cu revoluția, cu eroii și idealurile ei.

Organizatorii expoziției de azi în intenția binevenită de a oferi publicului o viziune mai amplă și sugestivă asupra epocii au inclus pe panouri și lucrări ale unor pictori de o importanță mai mică, ca Petre Mateescu de pildă, sau ale unor posteriori „generației pașoptiste” ca Mișu Pop, Georgehe Tattarescu, Th. Aman, Ion Georgescu ș.a., a unor lucrări fără o trimitere directă la eveniment dar care aparțin epocii care indubitabil nuanțează cadrul general și implicit evocarea propusă. În decursul timpului, numeroși artiști plastici au evocat cu pietete și dragoste înnoind firul unor tradiții. Acest eveniment, figurile care l-au animat, reușind lucrări de o remarcabilă tinută plastică. Am cita aici cunoscutele picturi „Nicolae Bălcescu” și „Ana Ipătescu”, datorate lui Lucian Grigorescu și Alexandru Ciucurencu, sau portretele sculpturale ale lui „Simion Bărnuțiu” (Romul Ladea), și „Nicolae Bălcescu” (Gh. Anghel), pe care expoziția le conține la loc de cinste, autentic, într-un anumit sens. Remarcăm în această expoziție și o abundență de lucrări, cele mai multe datorate generației mijlocii și lineare de artiști, care s-au aplicat atent, cu înțelegere, cu pasiune asupra istoriei țării. Cel mai adesea aceste lucrări au documentat numai ca motiv pentru o recreere proprie, contemporană a unui univers, a unor semnificații istorice definitive pentru evoluția unei națiuni. În această ipostază ei nu sînt ilustratori, ci comentatori cu personalitate în sensul și în stilul exprimării lor artistice specifice (de unde marea diversitate a viziunilor) a istoriei. Ideea de angajare, de act civic, transparent și în lucrările lor desigur altfel dimensionate, evident, decît la predecesori. O parte dintre creatori au pornit de la imaginea stampeii și tabloului arhabe, de epocă (din necesitatea de atmosferă), învestind-o cu accente moderne, cu sublinieri subtile care pun în valoare o anumită ipostază insolită a evenimentului și eroilor. În această categorie am face scrieri lucrări ca acelea ale lui Bobota Pavel, („Alecuc Russo”), a lui Ion Pacea, un vibrant și firesc portret al celui al „Alecuc Russo” sau al tânărului pictor Marin Cherasim care realizează un simbolice și ușor fantastic

portret al „Anel Ipătescu” (tot tabloul e ținut în tonalități vii de roșu, ca un simbol al idealului unic, intransigent, subliniat suplimentar și de personajul femein prelung, palid, de o mare ardere interioară, antitetic contrapuz unet flăcări din fundalul pinzei). Tot în această categorie am înscrie un portret poate prea livresc și prea „spaniol” al „generalului Magheru” semnat de Vintilă Făcăianu (în care detaliile de atmosferă se cumulează ușor ostentativ, de pildă, cîinii de vîntătoare, de pînă, cartea și pana, caracteristicile literelor etc.), compoziția tânărului pictor Ion Grigore intitulată: „1848”, de o trimitere rafinată la fresca noastră feudală. Alte lucrări fac apel la o viziune modernă, sintetică, simplificată dar de o mare expresivitate și acuratețe tehnică. (Elena Greculescu — „Maria Rosetti”, Dan Cristian — „Francisc Ludovic Roth”, Blendea Constantin — „Bălcescu și Avram Iancu”, Benone Șuvăilă — „N. Bălcescu” etc.) Deși am înregistrat numeroase portrete în expoziție am remarcat și o suită de compoziții printre care am cita cea cunoscută pînă a lui Virgil Almasan, „Moment revoluționar 1848”, de un dramatism intens care dețigă totuși un pregnant sentiment de robustețe, de vijografie. În sculptură am înregistrat o abundență de portrete și busturi dintre care am remarcat lucrarea lui Paul Vasilescu („N. Bălcescu”), și a Leliei Zuaf („Barbu Iscovescu”), de o tratare expresivă, interiorizată cu un vag aer de așezat, care sancționează acești eroi ai revoluției, și destul de puține compoziții. Cităm din acestea categoriile lucrărilor lui Mircea Ștefănescu, Iustin Năstase și a Getei Caragiu-Gheorghidzei. Deși sînt lucrări mai accentuate decorative, cu o căutare mai acută a formei plastice, de adecvare a stilului propriu, unei teme, pe care nu le considerăm a fi nedemne de reținut, am înțeles și lucrări îndelung gestate care vizează în primul rînd ideii, relații afective noi, o trăire vibrantă, emoționantă a evenimentului istoric la nivelul contemporaneității. Oricum, această expoziție deschide unghiuri noi, puncte de vedere noi, care în ansamblu ni se par valoroase nu numai raportate la acest moment anume, ci și gîndindu-ne la posibilitățile artei noastre, în general, de a aborda subiecte și teme actuale, de interes major pentru societate.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

VIRGIL ALMASAN: „Moment revoluționar 1848”

ROMUL LADEA: „Simion Bărnuțiu”

*) Expoziția de artă plastică 1848.

IDEILE MUSTESC, DAR FAPTELE SE LASĂ AȘTEPTATE

O cerință logică foarte importantă pentru cluburile de elevi organizate pe timpul vacanței, este ca ele să atragă cit mai multe persoane. În tabără merge un număr mai mare sau mai mic, în excursii — un alt număr, în cutare acțiune doar o parte din acestea, la club pot însă să vină toți. Se pare însă că în cadrul municipiului Craiova, de dragul unei idei, acest de inginoase și de salutară în esență, tocmai această fundamentală condiție se pierde din vedere. Despre ce este vorba? Comitetul U.T.C.-al municipiului Craiova a hotărât ca la nivelul orașului să se înființeze un singur club pentru elevi. Acesta va fi instalat în Parcul poporului în aceeași clădire cu Casa de cultură a tineretului și există aproape toate premisele ca să devină un club model. Casa este bine dotată cu material, este cum nu se poate mai bine ășezată, iar un subsol ar

putea deveni bar etc. Există aici și un teatru de vară, de citiva timp abandonat, care, cu unele reparații, poate să ajungă un punct nodal în activitatea elevilor pe timpul vacanței, s-au amenajat aici câteva tenenuri de volei, baschet, handbal și se preconizează deschiderea unui curs de învățare a tenisului de cîmp, ceva mai de departe se poate juca fotbal etc. Dar cite nu se pot face într-un parc? Așa înțit, încă o dată, ideea este foarte inginoasă și merită toate felicitările. Neajunsul vine de acolo însă că acest club nu a început încă să funcționeze deși de la sfîrșitul cursurilor ar trecut atîtea zile. Clădirea casei de cultură mai este încă în reparații și în organizare, Elevii, în marea lor majoritate, nu știu nimic de acest club. Foarte mulți au plecat din localitate iar cei care au rămas nu pot fi anunțați decît personal prin telefon sau prin scrisorile. Anunțurile publicate sînt insuficiente și ineficiente și va mai trebui timp pînă cînd elevii să ia cunoștință de înființarea acestui club pentru care trebuie menționat se lucrează foarte intens. Pe de altă parte, fiind naștere acestui club la nivelul municipiului a fost abandonată complet ideea organizării de cluburi și la școli. Aici nu se mai face absolut nimic. Materialele sportive stau încaldate, instrumentele muzicale sînt depozitate sau date cine știe cui, bibliotecile stau deschise dar nu le vizitează nimeni. Nici urmă de elevi în vreo școală și este normal să fie așa, dacă nici conducerea școlilor nu cunoșc aproape de loc ce vor face elevii în vacanță. Iată ce spune tot prof. Andrei Nicolae, directorul Liceului „Nicolae Bălcescu”: „În legătură cu albul nu știu nimic. Nu s-a spus cîndea de un club la nivelul orașului dar pînă acum (29 iunie n.n.) nu s-a făcut nici un pas înainte de a se termina școala noi am între-

Clubul elevilor din Craiova se află încă în stadiul „amenajare”. De ce?

Prins cîteva anchete printre elevi, i-am consultat asupra acțiunilor dorite pentru perioada de vacanță, am întocmit și o listă cu activități care sînt în sine timpuri verii în oraș, dar ei au terminat școala de 15 zile și acum este aproape imposibil să știu ce mai fac. Se discută atît de organizarea din timp a acțiunilor, dar nici pînă în prezent s-a făcut nimic. Vorbit era ca programul clubului să fie bine cunoscut încă de la începutul lunii iunie, cel puțin ca să-i putem anunța pe elevi, iar ei, să-și împartă vacanța în funcție de aceste coordonate. Nu stă împotriva unui club pe oraș, consider înăd că era mai bine să se fi lăsat fiecărei școli inițiativa organizării acțiunilor, mai ales dacă problema acestui club nu fusese rezolvată.

Așadar, cam aceasta este situația cluburilor pentru elevi din orașul Craiova. Ideile mustesc, dar faptele se cam lasă așteptate.

Stiu, orice lucru „mare” cere sacrificii, dar aceste „sacrificii” nu sînt din cele inevitabile, inerente. Este parcă prea multă activitate, de cameră, de birou, prea multe planuri și proiecte și prea puține sau chiar deloc (deocamdată) în „aer liber”, în realizarea concretă, palpabilă, efectivă, „Activitatea”, atît pentru organizatori, cit și pentru elevi se reduce la un grup foarte restrîns, în timp ce „non activitatea” la proporții îngrijorătoare. Și elevii nu au în afară de strandul localității nici un punct de atracție.

FĂNUȘ BAILEȘTEANU

TABLOURI ÎN MIȘCARE

(Urmare din pag. 1)

de les a fost semănat. Și la timp. Și modern îngrădat. Dar, cu toată munca apriă de atunci, din toamnă, primăvara tot la cer s-au uitat. Nădejdea, la ploaie, pe vremea străbunilor. Căci Bărăganul nu prea e trigat. O să fie. Dar pînă atunci, cel zgîrcit a trimis pe aici doar 6 mm de ploaie. Și cu toate acestea, la Borcea, grîul atîrnă acum 2.200 kg la hectar.

DUPĂ ÎNTIUL MOMENT DE BUCURIE — tot așezăm pînă! — care s-a așternut în urma primei fîcări recoltate — mul mult decît bucurie, un fel de euforie, de amestec de fornicie cu mîndria muncii încheiate și, totuși, cu toată stăruia naturală de bine răspîdită — o mîni au început strădania fără popas pentru culegerea fiecărui bob. Cu chibzuință, cu devota ment încercunat. Brigăzile de cîmp au stat aici, zi și noaptea, sub soarele necruțat și stelele reci, pentru a smulge pînăntulul tot, dar tot rodul său. Adică, cum să vă spun eu dumnea-coastră, corba vine că au stat!

COMBINERII, TRACTORISTII au muncit ca dragi, mai ales la început. Pe urmă, spre sfîrșit, ca de obicei, au început să li se defecteze mașinile... n-aibă piesele trebuincioase... Dar președintele omniprezent, inginerul, brigadierul fac minuni de organizare. Și izbîndesc. Ca, de pildă, cu mazărea. Unele combine termină „la grîu” treburile să intre în câmpurile

EH, USOR DE TRECUT toate în carnetul de reporter, dar ajurist de greu în fapt... Satul asta pustiu, mutat pe cele 6.000 ha cit au cele două C.A.P., trudește acum cu o stăruință, o ostărie, greu de închipuit pentru orășean. Dar trebuie să te ații aici, în aștia ucata a Bărăganului, în mijlocul oamenilor care n-au răgaz și și noaptea, sîntindu-se de cînd dau scriile pînă stelele, ca să înțelegi că lupta cu pînăntulul, cu vitregia acestei, care o muncă formidabilă, o răbdare, o migală și o strădanie neștiută aproape de la umbra noastră, orășenească...

UITE, DE PILDĂ, GRĂDINA de legume. Sau livada de fructe. Sau via de vie, care abia a fost răsădită. Dacă rămînea nădejdea în ploaie, n-ar fi căzut, neste ele, strop. Oamenii au cărat cu căruțele, cu brațele, găleți de apă

- NEBUNUL DIN LABORATORIU, NR. 4
rulează la Volga (orele 9-13 în continuare); 16.15; 18.30; 20.45); Aurora (orele 9; 11; 13; 15.15; 17.30; 20).
- EA VARIDE
rulează la Viitorul (orele 15.30; 18; 20.30).
- NUNTA LA MALINOVKA — cinematoscop
rulează la Mosilor (orele 16; 17.30; 20).
- SINGUR PE LUME
rulează la Popular (orele 15.30; 18; 20.30).
- BOMBA DE LA ORA 10.10
rulează la Munca (orele 16; 18; 20).
- PASĂREA CU PENE MINUNATE COLORATE — cinematoscop
rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20.30).
- FREDDY, LOVEȘTE TU ÎNTI
rulează la Vitan (orele 15.30; 18; 20.15).
- EL DORADO
rulează la Progresul (orele 15.30-18); K. O. (orele 20.30).
- SINT SI EU NUMAI O FEMEIE
rulează la Flacăra (orele 15.30; 18; 20.30).

CINEMATOGRAFE

- AVENTURIERII — cinematoscop
rulează la Patria (orele 11.30; 14; 16.30; 19; 21.15); București (orele 14; 16.30; 19; 21.15; duminică mat. 9; 11.15); Circuit de stat (orele 10; 13; 18; 20.30).
- DUELUL LUNG — cinematoscop
rulează la Republica (orele 9.15; 11.30; 14; 16.15; 18.45; 21.15).
- ALĂZARE DE ASASINI
rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 20.45); Festival (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21); Feroviar (orele 9.30; 10.45; 13; 15.15; 17.45; 20); Excelșior (orele 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21); Modern (orele 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21.15).
- STUDIUL DESPRE FEMEIE
rulează la Capital (orele 9.30; 11.45; 14; 16.30; 19).
- JENIA, JENICICA ȘI KATIUSA
rulează la Victoria (orele 8.45; 11; 13.15; 15.45; 18.15; 20.45).
- PENTRU CITIVA DOLARI IN PLUS — cinematoscop
rulează la Lumina (orele 8.15-15.45 în continuare; 18.30-21).
- HIROSIMA, DRAGOSTEA MEA
rulează la Central (orele 9;
- 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).
- TOM ȘI JERRY
rulează la Timpuri noi (orele 9-21 în continuare).
- BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU — cinematoscop
rulează la Union (orele 15.30; 18; 20.30).
- INIMĂ NEBUNA... NEBUNA DE LEGAT
rulează la Dolina (orele 9-10 filme pentru copii—11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30); Rahova (orele 15.30; 18).
- DOMNISOARELE DIN ROCHEFORT — cinematoscop
rulează la Grivița (orele 9.30; 12.15; 17.45; 20.30); Mioșta (orele 9; 11.30; 14.30; 17.30; 20.30).
- ZOLTAN KARPATY — cinematoscop
rulează la Înfrățirea (orele 10-15.30; 17.45; 20). Drumul Sării (orele 15; 17.30; 20).
- ORSEIA
rulează la Buzestii (orele 15.30; 18).
- ONCAR — cinematoscop
rulează la Dacia (orele 8.15-16.30 în continuare; 18.45; 21).
- UN DOLAR GAURIT — cinematoscop
rulează la Bucureji (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 21); Arta (orele 9.15-13 în continuare; 18.15).
- CE NOAPTE, BAIETI — cinematoscop
rulează la Unirea (orele 15.30-18).
- SFIRȘITUL AGENTULUI W 4 C
cinematoscop
rulează la Lira (orele 15.30; 18).
- FARAONUL — cinematoscop
rulează la Ferentari (orele 15; 19).
- PRIN KURDISTANUL SALBA-
- TIC — cinematoscop
rulează la Gîlăești (orele 10; 13.30; 16; 20.30); Melodia (orele 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Tomis (orele 9-15.45 în continuare; 18.15).
- RĂZBUNAREA HAIDUCILOR
cinematoscop
rulează la Cotroceni (orele 15.30; 18; 20.30).
- CEI SAPTE SAMURAI
rulează la Pacea (orele 16; 19.15).
- DIRIABILUL FURAT — cinematoscop
rulează la Crîngăsi (orele 15.30; 18; 20.15).
- VIGONTELE PLĂȘTE POLITA — cinematoscop
rulează la Floresca (orele 9.30; 12; 15; 18; 20.30); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Flămura (orele 9-18; 15 în continuare; 18.15; 20.30).

MIHAI STOIAN

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX?
(VERSIONE PRESCURTATĂ)

REZUMAT

MOLDOVA. Anul 1911. Haiducii Pantelimon e urmărit de Jandarmii rurali, de polițisti și agenți secreți veniți tocmal de la București. Faptul că toți aceștia — însă evident cu un scop — își continuă cercetările și reporterul pe care „Dimineața” l-a trimis pe urmele haiducului: N. D. Cocea. După îndelungi căutări, reporterul a izbutit! Totuși, mulți pun la îndoială autenticitatea interviului. Care-i adevărul? El va ține la lumină, căci Pantelimon a fost capturat. Iată-l la judecată

AV. OSVALD TEODOREANU (1) (pentru Pantelimon): „Unde e judecată, nu trebuie să fie miță și îndurare” așa a sfîrșit dl. procuror rechizitoriul său. Dacă n-ar fi acest principiu umanitar, acest principiu civilizator, ce s-ar face societatea cu care acum am venit în proces. Voi face pușină psihologie cu privire la Pantelimon; confrate Cocea va face psihologie socială. I-au momentul primei condamnări a lui Pantelimon la șase ani reclusiune, cînd eroul de azi a devenit punctul de atenție

al tuturor agenților și polițistilor. Închegeți așa viață de șase ani, petrecuți în pușcare, cu basmele haiducești citite de el, cu sufletul răzărnec revoltat de nedreptate și de nevol, și aveți pe Pantelimon eroul de azi.

Am umblat în 1911 pe aceleași văi pe unde s-au petrecut faptele și porocile tîlhării, cu gîndul de a întîlni pe Pantelimon și dacă-l întîlnim n-aș fi tremurat, cum au tremurat atîția alții în fața acestui om care nu-l de loc fioros. L-aș fi convins, l-aș fi vorbit, și el s-ar fi înapoiat la căminul său.

Aduc laudele mele distinctivului publicist D. Cocea, care-a avut norocul să-l întîlnească.

PROCURORUL GENERAL TONEANU: Această întîlnire o putem contesta, oricîte laude se cuvîin d-lui Cocea pentru bogata sa fantezie publicistică.

AV. OSVALD TEODOREANU: Pantelimon, întrebare de un jurat, a declarat în ședință, categoric, că a întîlnit pe d. Cocea. Care este gravitatea tuturor tîlhăriilor făcute? Cîteva palme. Pe puma, astea sînt toate.

Persecuția și obida, iată cauzele care au dus în codru pe Pantelimon, nu dorul tîlhăriei.

Omul acesta suferă de un an și trei luni tortura atîtor cercetări. Alături de el sînt ceilalți, la fel cu el.

Faceti, d-lor jurați, gestul umanitar și lertati-l, trimîndu-l să se corijeze.

Ziua a V-a*
DIN NOU APĂRAREA

Ora 15. Într-o lînistă deplină, își începe pledoaria:

AV. N. D. COCEA (pentru PANTELIMON): Dacă primesc întru totul calificativul de dramă socială, dat acestui proces de înșuși fotoliul public, nu mă împac însă nici cu usurinta cu care s-a trecut peste prologul ei, fixat de acuzare abia în primăvara anului 1911, nici cu transformarea ei într-o simplă înșurare de fapte banditești, fără coeziune între ele și fără justificare, emoționantă numai prin perorațiile d-lui procuror și prin caracterul melodramatic ce li s-a dat.

Nu voi imita acuzarea și nu voi abuza zadarnic de bunăvoia juraților, expunîndu-le pe larg, discutînd și analizînd faptele lui Pantelimon. Mi se pare copilăresc să aduc un lux or-

bilor de dovezi, ca să dovedesc ceea ce Pantelimon mărturisește și recunoaște. Că în afară de jafurile mărturisite de dînsul mai sînt două sau trei pe care nu le recunoaște, ce importantă! Situația lui Pantelimon n-ar putea să fie nici usurată, nici îngreunată, chiar dacă acuzarea ar fi dovedit ceea ce n-a dovedit — că a bandițit — în loc să faptilăscă zece jafuri, au făptuit douăsprezece.

Ar fi încă alte cîteva mijloace lesnicioase de apărare, ca să punem într-o lumină simpatice figura principalului acuzat, pe care însă din respect față de jurați și față de conștiința me nu le voi utiliza.

Mi-ar fi ușor ca să fac apel la sentimentele miei care dormitează în toate sufletele omenești și să spun juraților: deoarece majoritatea victimelor lui Pantelimon au fost evrei, naționaliști, mul d-voastră ar trebui să tîna seamă, ca de-o circumstanță atenuantă, de faptul acesta. Oricît as fi de convins că o asemenea apărare mediocră ar găsi un răsunet în inimile unora dintre jurați, nu voi face o asemenea apărare. Nu pot coborî pe Pantelimon pînă într-atît încît să fac dintr-insul un profesional al antisemitismului și nu pot crede că s-ar găsi judecători care să privească cu simpatie pe acuzat pentru că ar fi un astfel de antisemit.

Mi-ar fi tot așa de ușor să bat toba mare a tărănismului cu orice preț, să solidarizez faptele lui Pantelimon cu ale tuturor tărănilor împiați și să fac dintr-insul o figură revoltată de haiduc modern. În curul procesului, dl. președinte a făcut o aluzie vagă la legenda aceasta, iar dl. procuror a crezut că ne va infunda lesne, dovedind că Pantelimon n-are nimic într-insul din figura etică a unui haiduc. Imi pare rău că nu pot întesni acuzării prieljui acesta minunat, ca să triumfăm cu anticipație, și regret că imaginația bogată a d-lui procuror a fost cheuluită în zădărnici.

Dar mă întreb: dacă faptele lui Pantelimon nu pot fi privite nică de ale unui tărăn revoltat, nici ca ale unui antisemit, și dacă e util să se insiste asupra amănunților acestor fapte recunoscută cinstit de acuzat, cum se explică atunci jafurile numeroase ale banditului, ce înlăntuire logică de împrejurări le-a determinat, pentru ce motive anume Pantelimon a putut să jaface o vară întreaga țolul principal în această dramă, numita socială, al cărei epilog se desfășoară astăzi sub ochii umiliți ai d-lor jurați?

Cine este Pantelimon, care este trecutul, viața, sufletul lui și

ce cauze precise l-au împins, în primăvara anului trecut, să apuce calea grea și primejliioasă a codrului?

Răspunzînd acestor două surîi de întrebări, d-nii jurați vor vedea că n-au în fața lor un criminal de rînd, că omul acesta vinovat de 10-12 jafuri este totuși un nevinovat și că, dacă există un răspunzător în toată această dramă socială, cum a numit-o fotoliul public, răspunzătorul și vinovatul acesta trebuie căutat alturea.

Ca atîția alții, Pantelimon ar fi putut să închidă ochii și ultima pagină a trăirii lui necăjit, așa cum îi închid tot muncitorii pînăntului, fără să cunoască atîtcea în viață decît greutatea datorilor, a boalei, a foamei uneori și a nedreptății totdeauna.

Nenorocul însă îl păștea din urmă.

În pragul tineretii, după un ceas fatal petrecut în circumstă — în una din celecîmule acele distribuitoare de otrăvă și de a căror existență noi sîntem răspunzători, iar nu un Pantelimon nenorocit — are loc cearta obișnuită, fapta absurdă, greșeala iremediabilă care trîstire pe Pantelimon în fața justiției implacabile, judecata și osînda definitivă.

Iată-l asadar pe Pantelimon tînar, cu ochii abia deschisii la frumusețile vietii, cu sufletul nepîngărit în fața crimei și de păcat, îngropîndu-se de viu, pentru greșeala copilărească, între zidurile unei tenente, ca între zidurile unui mormînt.

Dacă de data asta Pantelimon nu poate fi învinuit de nenorocirea lui, e tot așa de drept că nu putem învinui pe nimeni. Desînul e eră. El nu alege. Pe ulii îl coboară. Pe alții îl înalță. Unora le deschide porțile cerii, pe alții le închide, cum greutatea lui neîndurată fruntile omenești și cum conduce pașii noștri pe cărări necunoscute. D-lui procuror Costea, fără altă truda din partea d-sale, îl întinde în dar fotoliul acesta public; lui Pantelimon l-a întins, într-o seară nenorocit, într-o circumstă întâmplătoare, paharul cu otrăvă sau cu vin.

(1) Avocatul Osvald Teodoreanu este tatăl scriitorilor Ionel Teodoreanu și Al. O. Teodoreanu.

N. D. Cocea descrie starea în care s-a născut Pantelimon, copilăria lui tradițională, viața modestă din casa de la poalele pădurii din Răucești, viața de muncă obscură și de mizerie veșnică, a tuturor tărănilor noștri.

COLOCVIUL PISTARZILOR

CUPA ORASULUI BUCURESTI LA CICLISM DE PISTA

In sfarsit, betonul velodromului Dinamo a fost trezit din somnul acemietar...

a mai adăgat ceva la bagajul de cunoștințe. De aici, o altă...

Sub un soare neteritor, participanții la „cursa americană” își dispută cu ardora șansele

SPORT NOTE COMENTARII

Festivalul tineretului hunedorean

(Urmare din pag. 1) și vîrșnici din satele și orașele județului...

COSTINEȘTI

(Urmare din pag. 1) la mare sau Delta, excursiuni aflate pe traseele oferite...

statat că din orașul nostru sînt cîteva zeci de studenți...

A LUAT SFÎRȘIT CAMPIONATUL NAȚIONAL DE AEROMODELE CAPTIVE

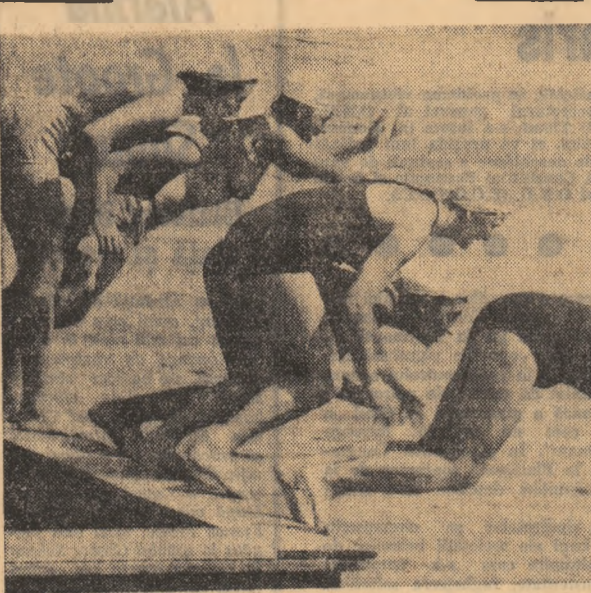
Ieri, la prînz, după trei zile de virtuale demonstrații...

I. BODEA

Sub soarele torid — atleții juniori

Compenșator național al juniorilor la atletism. Majoritatea probelor...

VICTORII ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

Concursul de canotaj academic feminin, desfășurat pe lacul Malta...

TURNEUL „MĂNUȘA LITORALULUI” UN CRITERIU NECONCLUDENT

Vineri și sîmbătă seara, în arena Olimpia din Constanța...

oandezul Huppen. În cel de al doilea meci, suedezul Fredriksson...

lată și colera din Cluj, o fată îmbujorată, cu vocea doamnă...

FALSA PREMISĂ A UNEI CĂSNICII

(Urmare din pag. 1) tre? Și Viorica, tracasată și nemulțumită de calitatea ei...

de peste hotare

800.000.000 DE COPII - PREOCUPĂRI ȘI PERSPECTIVE

Convorbire

cu Henry Labouisse, directorul executiv al Fondului

O. N. U. pentru copii (U. N. I. C. E. F.)

Prezența la recenta reuniune O.N.U. de la București a d-lui Henry Labouisse, directorul executiv al Fondului O.N.U. pentru copii (U.N.I.C.E.F.), ne-a oferit posibilitatea unei interesante incursiuni în unele aspecte actuale ale activității acestei cunoscutе agenții specializate a Organizației Națiunilor Unite.

Convorbirea noastră a pornit de la însoși însoșit și esența activității U.N.I.C.E.F.: condiția copilului în țările subdezvoltate.

— Dns., domnule Labouisse, sinteză, prin activitatea pe care o desfășurați, în strins contact cu problemele legate de condiția copilului în țările subdezvoltate. Care sînt dimensiunile și cele mai importante laturi ale acestor probleme?

— Înainte de toate, e necesar să situăm condiția, condiția trăirii, precară a copilului pe întinderi uriașe ale lumii contemporane, în conexiune directă cu problema subdezvoltării, a existenței în plin secol atomic, a unei vaste zone din Asia, Africa și America Latină unde sute de milioane de oameni se zbat la limita sau chiar sub limita subsistenței. Dimensiunile a aceste probleme, importanța convitătoare pe care o are în zilele noastre efortul general pentru dezvoltarea socială-economică a țărilor mult rămase în urmă a fost subliniat, odată mai mult, la reuniunea de la București. Revindem la tema noastră specifică, voi începe prin a releva că 45 la sută din populația țărilor în curs de dezvoltare este sub vârsta de 15 ani. Motivul datelor de care dispunem, cel puțin 800 milioane de copii trăiesc în țări cu un slab nivel de dezvoltare. Condițiile pe care acești copii le înfruntă, începînd de la naștere, sînt marcate de pece-tea surferului și tragismului. Statisticile centralizate arată că în această vastă zonă a subdezvoltării sau slabei dezvoltări care cuprind de două treimi din omenire, numai unul din opt copii are acces la primează asistență medicală, unul din șase copii primește o alimentație înglobînd planșonul minim necesar de calorii, unul din patru copii are posibilitatea să meargă la școala primară (iar din aceasta doar o treime vor avea șansa să termine cele patru clase primare). Din toate aceste triste realități, cea care prezintă, după opinia mea, cea mai mară gravitate, prin repercusiunile ei, este sub-educăția, sau mai exact, analfabetismul la care e condamnat un număr masiv de copii și tineri. Practic, aceasta înseamnă o pierdere uriașă de capacități și talente tocmai acolo unde e necesar ca toate energiile să fie concentrate la maxim, urgent pentru recuperare unei imense rămireri în urmă. Practic aceasta înseamnă că milioane de oameni tineri, lipsiți de instrucțiune elementară vor constitui o povară în loc de a fi o forță motrice a mersului înainte al țărilor respective. Tocmai de aceea, țările subdezvoltate sînt profund preocupate de rezolvarea dificilei probleme a subeducației și analfabetismului. Dificilă nu numai sub aspectul dimensiunii și implicațiilor în viața socială ci și sub raportul posibilităților și priorităților țărilor respective confruntate cu multiple necesități urgente de dezvoltare economică și deținînd slabe mijloace bugetare. Aici intervine, poate interveni eficace, și sprijinul pe care O.N.U., țările mai dezvoltate, îl pot oferi țărilor slab dezvoltate în eforturile lor pe planul educației, și în general, pe planul îmbunătățirii condiției copilului.

— Aici se plavează, desigur activitatea UNICEF.

— Exact. Aș dori însă să definesc de la început rolul UNICEF. L-aș numi un rol de catalizator al eforturilor țărilor slab dezvoltate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și educație a copiilor. Firește, și în acest domeniu, ca și în toate domeniile, acțiunii pentru progres material și spiritual, baza, esențialul, rămîne efortul național, efortul fiecărei țări, al fiecărei națiuni. În acest sens, ceea ce încearcă UNICEF să facă este să ajute la crearea unor „impulsuri inițiale” care să permită dezvoltarea unor eforturi și ac-

țiuni în diferite țări. În bugetul nostru pe ultimii trei ani repartizării fondurilor se face în felul următor: 50 la sută pentru ocrotirea sănătății, 30 la sută pentru învățămînt (inclusiv instrucțiune profesională), 20 la sută pentru nutriție. Aceasta reflectă o ordine de prioritate necesită de cerințele actuale ale celor mai multe țări slab dezvoltate. Accentul, în toate aceste domenii, este pus, așa cum am arătat, pe furnizarea unor „impulsuri inițiale” în jurul cărora să se promoveze eforturile naționale. Așa, de pildă, în compartimentul sănătății o mare parte a fondurilor furnizate merge spre pregătirea cadrelor de specialitate și a personalului auxiliar din domeniul pediatric. În învățămînt, una din principalele contribuții ale UNICEF vizează finanțarea unor centre naționale de pregătire a cadrelor didactice. Trebuie să spun că pretutindeni unde am călătorit în țări slab dezvoltate din America Latină, Asia, Africa, am fost impresionat de pasiunea cu care mii de oameni se dedică alfabetizării, scoaterii din ignoranță a semenilor lor. Această mișcare plină de eforturi, izvoată din conștiința importanței instrucțiunii pentru progresul fiecărei dintre aceste națiuni, căutăm să o sprijinim, să o facilităm. În sfîrșit în domeniul nutriției, accentul îl punem nu pe trimiterea de alimente pentru copii ci pe furnizarea de echipament pentru industria alimentară adecvată, în principal, pentru industria lapte-lui și produselor lactate, impulsionînd dezvoltarea ramurilor respective.

— Ce acțiuni în perspectivă figurează pe agenda UNICEF?

— Acțiuni deosebite nu sînt prevăzute. Este însă posibilă și necesară o dezvoltare a întregii activități. Un sprijin mai larg în pregătirea cadrelor necesare sănătății și educației copiilor, furnizarea de echipament școlar, cărți, echipament pentru spitale și dispensare de pediatrice, de mijloace de transport pentru personalul școlar și medical care activează în condiții grele, livrarea de echipament pentru fabrici de produse alimentare pentru copii, rămîn în preocuparea permanentă a Fondului Națiunilor Unite pentru copii. De altfel, necesitatea sporirii eforturilor O.N.U., ale agențiilor și organizațiilor sale specializate în domeniul dezvoltării a fost una din ideile cele mai relevante ale unei reuniuni de la București. Și, pentru că am amintit din nou despre reuniunea de la București, aș dori să-mi permiț să-mi exprim satisfacția pentru minunatul prilej ce mi s-a oferit de a vizita țara dumneavoastră pentru care nutresc un mare respect și o adîncă simpatie. Singurul regret este că, datorită împrejurărilor, vizita este prea scurtă.

— Interviul luat de EM. RUCĂR

— Aici se plavează, desigur activitatea UNICEF.

— Exact. Aș dori însă să definesc de la început rolul UNICEF. L-aș numi un rol de catalizator al eforturilor țărilor slab dezvoltate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și educație a copiilor. Firește, și în acest domeniu, ca și în toate domeniile, acțiunii pentru progres material și spiritual, baza, esențialul, rămîne efortul național, efortul fiecărei țări, al fiecărei națiuni. În acest sens, ceea ce încearcă UNICEF să facă este să ajute la crearea unor „impulsuri inițiale” care să permită dezvoltarea unor eforturi și ac-

— Aici se plavează, desigur activitatea UNICEF.

— Exact. Aș dori însă să definesc de la început rolul UNICEF. L-aș numi un rol de catalizator al eforturilor țărilor slab dezvoltate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și educație a copiilor. Firește, și în acest domeniu, ca și în toate domeniile, acțiunii pentru progres material și spiritual, baza, esențialul, rămîne efortul național, efortul fiecărei țări, al fiecărei națiuni. În acest sens, ceea ce încearcă UNICEF să facă este să ajute la crearea unor „impulsuri inițiale” care să permită dezvoltarea unor eforturi și ac-

— Aici se plavează, desigur activitatea UNICEF.

— Exact. Aș dori însă să definesc de la început rolul UNICEF. L-aș numi un rol de catalizator al eforturilor țărilor slab dezvoltate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și educație a copiilor. Firește, și în acest domeniu, ca și în toate domeniile, acțiunii pentru progres material și spiritual, baza, esențialul, rămîne efortul național, efortul fiecărei țări, al fiecărei națiuni. În acest sens, ceea ce încearcă UNICEF să facă este să ajute la crearea unor „impulsuri inițiale” care să permită dezvoltarea unor eforturi și ac-

R. D. VIETNAM: A sunat alarma aeriană. Gărzile locale își ocupă posturile pentru respingerea atacului aviației americane

Alegerile din Japonia

Alegerile pentru reînnoirea parțială a Camerei consilierilor Dietei Japonese s-au desfășurat duminică într-o atmosferă în general calmă.

După ce centre de votare s-au închis, la ora 18, a devenit cunoscut că s-au prezentat la urne aproximativ 45 milioane de alegători japonezi din cei peste 65 milioane înscrși în listele electorale.

Pentru cele 126 de mandate concurează 805 candidați: 93 liberali-democrați; 62 socialiști, 49 comunisti, 16 socialiști-democrați, 14 reprezentanți ai partidului Kometo, 15 reprezentanți ai unor partide mai mici și 56 de independenți.

Incluzi în circumscripția electorală Tokio, cetățenii cu drept de vot din insulele Ogasawara, retrocedate Japoniei la 26 iunie,

au votat pentru prima oară de la sfîrșitul ultimului război mondial, cînd aceste insule au fost trecute sub ocupația americană.

Imediat după închiderea centrelor de votare, a început numărarea voturilor. Primele rezultate oficiale transmise de posturile de radio japoneze, indică faptul că în unele circumscripții conduc candidații partidului liberal-democrat de guvernămînt. Rezultatele prezicilor ale alegerilor vor fi anunțate luni seara, urmînd ca marți dimineață să se publice comunicatul final al comisiei centrale electorale.

„Săptămîna Mării Baltice”

La Rostok — orașul care sîrbătorește în aceste zile 750 de ani de existență — a avut loc duminică deschiderea oficială a tradiționalei „Săptămîni a Mării Baltice”. La această manifestare participă reprezentanți din R. D. Germană, din celelalte țări limitrofe cu Marea Baltică, precum și din Norvegia și Islanda.

În tribuna oficială au luat loc conducătorii de partid, și de stat ai R.D.G., precum și numeroși oaspeți.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D.G., care a subliniat că pacea și securitatea pe continentul european pot fi realizate numai dacă există relații normale între toate statele europene.

În cadrul săptămînii Mării Baltice vor avea loc numeroase întâlniri, simpoziioane și seminarii, un bogat program cultural și sportiv.

pe scurt

● REPREZENTANȚII celor șase țări membre ale Pieței comune și al Marii Britanii se vor întruni luni la Bonn pentru a conferință a consiliului ministrilor al Uniunii Europene Occidentale, prezidat în momentul de față de Willy Brandt, ministrul afacerilor externe al R.F.G. El își va intra pe vacanță în Norvegia pentru a participa la aceeași reuniune în cursul căreia vor fi examinate, printre altele, relațiile Est-Vest și diferite probleme europene.

● LA PARIS s-a anunțat că la 12 iulie va sosit într-o vizită oficială în capitala Franței primul ministru al provinciei canadiene, Quebec, Daniel Johnson.

● ȘEFII STATELOR membre ale Federației emiratelor din Golful Persic, intruniriți la Abu Dhabi, au căzut de acord, după îndelungate dezbateri, să confere unii comitet de juristi, experți în drept constituțional și internațional, sarcina elaborării în viitoarele șase luni a unui proiect de Pact permanent al acestor emirate. A fost, de asemenea, constituit un comitet de legătură în vederea coordonării legăturilor între aceste emirate. Comitetul va avea sarcina să pregătească unificarea monedei, a rețelei poștale, telegrafice și telefonice, alegerii drapelului și imnului național al federației.

● DUPĂ CINCI SĂPTĂMINI de discuții, Comitetul special pentru definirea agresiunii, compus din juristi experți din 35 de țări, care urma să formuleze o definiție a agresiunii, nu a ajuns la nici un acord. Ca urmare experții au hotărît să întrerupă temporar discuțiile. Nereușind să ajungă la un acord cu nici una din cele două declarații cu pri-

vire la agresiune propuse pînă acum, el s-a adresat Adunării Generale a O.N.U., cerînd reînnoirea mandatului Comitetului.

● SIMBĂTA SEARĂ a sosit la Londra într-o vizită oficială de o săptămîină ministrul afacerilor externe al Jordaniei, Abd-El-Moneim El-Rifa'i. În capitala Angliei, Rifa'i se va întâlni cu trimisii speciale al O.N.U. în Orientul Mijlociu, Gunnar Jarring, cu care va explora posibilitățile unei reglementări pașnice a conflictului israelo-arab.

Ministrul iordanian va avea, de asemenea, convorbiri cu ministrul britanic al afacerilor externe, Michael Stewart.

Purtătorul de cuvînt al ambasadei iordaniene din Londra, precum și alte cercuri diplomatice, acordă o importanță deosebită convorbirilor prilejuite de vizita lui Rifa'i, care sînt susceptibile, după părerea lor, să intensifice activitatea diplomatică în spinoasa problemă pe care o reprezintă criza din Orientul Mijlociu.

● MINISTERUL APĂRĂRII AL S.U.A. a anunțat că Statele

Unite au vindut Israelului un număr neprecizat de rachete anti-aerice „Hawk”. Este prima oară cînd S.U.A. livrează echipament militar american israelului de la conflictul arabo-israelian din iunie 1967.

„Acele bombardamente sînt fără precedent” — a subliniat un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, referindu-se la ultimele raiduri agresive ale aviației americane asupra părții de sud a R. D. Vietnam. Ultimele știri care au parvenit din aceste regiuni greu lovite atestă intenția generalilor americani de a crea un cordon de foc de-a lungul paralelei 17, această zonă cuprînzînd largi teritorii la nord și sud de linia de demarcație provizorie. Numai în primile zile ale acestui lună supertrele sburătoare „B-52” decolînd de la bazele din Okinawa, Tailandă și Guam au efectuat peste 150 de raiduri în nordul zonei demilitarizate și asupra regiunii limitrofe Vinh Linh. I

O săptămîină de vară, cu un val de căldură în Europa. Viața internațională nu poate, însă, ține seama de buletinele meteorologice. Pe scena politică evenimentele se succed în același ritm. Ziarele își consacra principalele titluri întîmplărilor din diferite colțuri ale lumii care, prin implicațiile lor, suscită un interes de natură să depășească cadrul național. Viete, luptele din Vietnam, convorbirile de la Paris dintre reprezentanții Hanoiului și Washingtonului, scadența din Piața comuna, tragedia biografică a ocupat în continuare, un loc important atît în informații, cit și în comentarii. Sînt evenimente care prin amploarea lor nu pot fi limitate la o săptămîină și nici nu pot fi comparate cu fapte mărunte, al căror ecou se stînge după trecerea mai multor zile, ca de pildă isprăvile navigantului solitar Alec Rose, care a înconjurat lumea la bordul yachtului „Lively Lady”. Bombele care transformă în ruine așezările vietnameze preocupă pe oamenii de pretutindeni incomparabil mai mult decît performanța navigatorului britanic.

La capitolul vietnamez trebuie subliniată declarația dată publicității la Hanoi în legătură cu intensificarea bombardamentelor întreprinse de aviația americană asupra regiunii Vinh Alot, de o zonă demilitarizată. „Acele bombardamente sînt fără precedent” — a remarcat un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam. Corespunzător Agereps de la Hanoi relevă că acțiunile întreprinse de aviația S.U.A. atestă „intenția generalilor americani de a crea un cordon de foc de-a lungul paralelei 17”. În timp ce convorbirile de la Paris bat pasul pe loc, datorită absenței construcționismului practic de expunții americani, intensificarea acțiunilor agresive ale S.U.A. împotriva R. D. Vietnam crează noi dificultăți pe calea spre restabilirea păcii în această parte a lumii.

Săptămîna aceasta a cunoscut în prima sa zi un important eveniment: semnarea tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Luînd cuvîntul pe prilejul semnării acestui document, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a

subliniat că tratatul este rezultatul unei laborioase activități diplomatice, al unor ample și îndelungate negocieri. „România și-a adus încă de la început contribuția la elaborarea unui tratat de neproliferare a armelor nucleare, just și eficace, care să corespundă într-o măsură cît mai mare aspirațiilor de pace și securitate ale popoarelor” — a arătat ministrul român. Adoptarea acestui important instrument internațional trebuie să fie urmată de pași eficienți pentru realizarea de noi acorduri în domeniul dezarmării al căror efect final să-l reprezinte înlăturarea primejdiei unei conflagrații nucleare.

lectorala a socialiștilor din Nenni, a deschis o criză politică care nu poate fi considerată încheiată odată cu formarea guvernului cu componență democrat-cristină. Răspunsurile la marile probleme provenite din dislocarea echipei ministeriale a lui Aldo Moro sînt așteptate în toamnă, tîrziu, la congresul socialiștilor uniți. Atunci se va lua o hotărîre definitivă cu implicații care depășesc Partidul Socialist Uniificat. Socialiștii vor trebui să decidă dacă revin pe băncile guvernamentale sau, dimpotrivă, dacă optează pentru o mai îndelungată cură de opoziție. Se știe că în prezent majoritatea din

mului guvernamental după care se va proceda la votul de investitură. Fostii parteneri ai democrat-cristinilor — socialiștii uniificați și republicanii — se vor abține de la vot. Guvernul dispune de o majoritate, este adevărul, 6-7 voturi, dar care îi permite să supraviețuiască.

Conflictele sociale din Uruguay s-au agravat. Este vorba de consecințele unei politici de austeritate îndreptată împotriva maselor muncitoare. Înghetarea salariilor a fost urmată de măsuri care anulează libertățile democratice. Nenumțurarea populară a generat o mișcare grevistă de o amploare puțin obișnuită în această țară — 200 000 de funcționari ai statului, precum și salariații tuturor sectoarelor industriei particulare au încetat lucrul. S-au produs ciocniri iar autoritățile au procedat la o veritabilă „vinătoare” de greviști. Într-o singură noapte 500 de persoane au fost arestate. Numărul celor transportați spre închisorile de camioane blindate depășește 1 000 de greviști. Foarfece cenzurii a împiedicat presa să scrie cu suficientă claritate despre evenimente, iar ziaristi străini au primit avertismente severe — orice informație referitoare la repressiuni va fi sancționată. Alegînd forța drept răspuns la revendicările muncitorești, guvernul a cedat presiunilor dreptei. Virurile militare și-au făcut apariția în rampă cu o brutalitate tipică. Numeroase întreprinderi de stat și particulare au fost puse sub controlul armatei, iar o parte din greviștii vor fi judecați de tribunale militare, fiind considerați „dezertori”, „răzvrățiți” etc. Observatorii politici de la Montevideo apreciază că repressiunile la care au recurs autoritățile nu reprezintă o soluție pentru un conflict social generat de o gravă criză economică ale cărei urmări le suportă masele muncitoare. În fapt, ceea ce în viața politică a Uruguayului militar au obținut un rol ce în trecut le fusese refuzat, poate avea urmări greu calculabile. Reacția energică a proletariatului lui, probabilitatea unei greve generale pe termen înfinit, arată că forțele de dreapta nu vor putea să ignoreze — fără riscuri — o opinie publică profund atășată instituțiilor democratice.

În săptămîna care începe vor avea loc dezbaterile parlamentare pe marginea programului guvernamental.

M. RAMURA

— Aici se plavează, desigur activitatea UNICEF.

— Exact. Aș dori însă să definesc de la început rolul UNICEF. L-aș numi un rol de catalizator al eforturilor țărilor slab dezvoltate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și educație a copiilor. Firește, și în acest domeniu, ca și în toate domeniile, acțiunii pentru progres material și spiritual, baza, esențialul, rămîne efortul național, efortul fiecărei țări, al fiecărei națiuni. În acest sens, ceea ce încearcă UNICEF să facă este să ajute la crearea unor „impulsuri inițiale” care să permită dezvoltarea unor eforturi și ac-

Convorbirile lui U Thant la Paris

După o vizită oficială făcută simbolic la Paris, unde a avut întrevederi succesive cu ministrul afacerilor externe al Franței, Michel Debré, și cu reprezentanții guvernului S.U.A., ministrul U Thant s-a întors la Geneva, unde va prezenta la congresul O.N.U. rezultatele convorbirilor oficiale în problema vietnameză, secretarul general al O.N.U. U Thant, s-a întors la Geneva, Alai, el va prezida luni seșina de deschidere a sesiunii de vară a Consiliului Economic și Social al O.N.U. (E.C.O.S.O.C.).

Alarmă la Groote Schuur

Blaiberg între viață și moarte

Starea sănătății dr. Philip Blaiberg, omul care a supra-viețuit cel mai mult în urma unei operații de transplantare a inimii, s-a agravat simțabil seara. Echipa de chirurgi, condusă de profesorul Christian Barnard, intenționează să procedeze la o a doua operație de transplantare cardiacă pentru a salva pe bolnav. După cum anunță agenția France Presse, totul este pregătit la spitalul Groote Schuur în vederea acestei noi intervenții chirurgicale. Dar, pentru moment, echipa de chirurgi nu dispune de nici un „donator” a cărui inimă s-o înlocuiească pe cea a metusului Clive Haupt, care încă bate în pieptul lui Blaiberg. În plus, grupa sanguină și tesuturile eventualei „donator” se corespund cu cele ale dr. Philip Blaiberg. Comentatorul pentru problemele medicale al agenției France Presse, Daniel Frotollet, scrie: „Chiar dacă profesorul Christian Barnard găsește un „donator” pentru a putea efectua o a doua operație de transplantare de inimă doctorului Blaiberg, acesta nu are nici o șansă de supraviețuire”. Specialiștii în chirurgia cardiacă afirmă că greșea unei inimii în locul unei inimii deja transplantate este din punct de vedere chirurgical posibilă.

„Cazul Gunter” și impasul laburist

Partidul laburist din Marea Britanie cunoaște actualmente adînci frîntămîri, care atrag atenția nu atît prin acuitatea manifestărilor exterioare, cît prin semnificația lor. După veritabilul act de revoltă al „singurii” (23 de deputați din aripa de stînga laburistă au votat împotriva unor dispozițiuni ale legii prețurilor și salariilor) unele ziare londoneze vorbesc despre un complot al liderilor laburisti de dreapta pentru înlăturarea lui Wilson”. Intre timp demisia neașteptată a ministrului energiei, Ray Gunter a adus un element suplimentar al crizei interne din Labour Party. Cazul Gunter a trezit un interes deosebit, nu în sine ci, mai ales, prin contextul și implicațiile lui politice. Demisia aceasta este pusă în legătură cu alte două demisii, precedente: cea a lui Cousins din funcția de ministru al tehnologiei (1966) și cea a lui George Brown din funcția de ministru de externe (martie 1968). Toți cei trei demisionari proveneau din conducerea sindicatelor. Ei au fost plasați în posturi guvernamentale cheie încă în perioada formării primului guvern Wilson, numirea lor constituind o expresie a alianței dintre Trade-Union-urii și laburisti, și totodată, o garanție a sprijinului sindicatelor pentru cabinetul laburist. În această lumină, demisia lui Gunter, ca și demisia lui Cousins și Brown este corelată cu ceea ce TIMES denumește „deteriorarea marcată și masivă a relațiilor dintre partidul laburist și Trade-union-urii”. De la începutul lui aprilie, cînd cabinetul Wilson a dat publicității Cartea albă asupra salariilor și prețurilor (document denumit de cercurile sindicale „Cartea albă a austerității” prelungite pentru muncitori și funcționari) încordarea a cunoscut o continuă escaladare. Greva feroviarilor a scos în evidență opoziția netă pe